

Misjoniteated

Nr. 8.

Tallinnas, 1931.

10. aastakäik.

Misjonipõldude suured vajadused.

L. S. Christian.

Siinsugu on tänapäev usklikum kui 10 a. eest. Me ei ütle, et ta oleks waimulikum või kristlikum, kuid ta on enam huvitatud usulistest asjust. Sumalafalgatv võim, paatvsti võim ja teised rahutused on äratanud usufüsimused ja on näitanud paljudele elatva usu väe ja aluse tartvidust. Siisugune on asja oluford niihästi paganate kui kristlaste keskel. See ühes teiste olufordadega on võimaldanud tänapäev Afrikas lõikusaja. Näib nagu oleksime alganud seal uut päetva. Kõikjal on usjed avatud, nagu Sumal on töotanud. (Mm. 3, 8.) Need paganad, kes ostavad lugeda, ostavad kohe seda kirjandust, mis oleme tõlkinud aafrika keelde. Me koolid on täis õpilasi. Rahva südames on sügav igatus Jeesust tundma õppida. Kunagi pole enim olnud aega, millal oleks olnud parem võimalus Afrikas. Viimasel tveerandil ristisime 571 isikut ja ristimisefklassis oli 1975. Nüüd on hingamispäetva koolis (Põhja-Euroopa diivisjoni alla käitvas Afrika osas) 16.599 liiget, ehk 3850 rohkem kui eelmisel aastal. Meie laste- ja misjonikoolides on 12,276 õpilast. 1930. aasta viimasel kolmel kuul andsime meie suures arstlikus töös 14,837 haigeratvimist. Abesfiinia keiser on soovitunud meile tveel ehitada ühe haigla ja lubas meile kinkida 25.000 dollarit.

Teiselt poolt tõendavad mõned asjaolud, et meie aeg töötamiseks on lühike. Wenemaal on tugev tagakiusamine ja kõik etvangeeliumi töö on seal teelatud. Indias püüatvad juhid fulgeda misjonikoole ja haiglaid ja ära saata misjonitõelisi. Türgimaal ja Afganistanis on misjonitöö teelatud. Sfeigi Afrikas, kus nüüd usjed on avatud, rohkenevad poliitilised rahutused ja vastupanu Eu-

roopa misjonitööle. Mis tahame teha Kristuse heaks paganate seas, seda peame tegema kiiresti.

Kuid nüüd näeme, kahjuks, misjonisummades vähenemist. Miks on see just nüüd tulnud? Kas Sumal tahab meie rahvast läbikatvuda? Generaal Kontverentfi sissetulekud olid väiksemad läinud aastal kui eelmisel aastal. Mitmed meie rahvast on Ameerikas töötä. See paneb raskema koorma meie peale Euroopas, kuigi ta siin on raskused.

Meil on misjonitõelisteks meie omad pojad ja tütreid. Rasktavo misjonitöö ei pea minema tagasi. Tänatvu oleme sunnitud vähendama meie misjonitväljaminekuid 3 protsendi võrra. Me pole seda tveel teinud kunagi enne. See on suureks läbikatvumiseks misjonitööle. Sel aastal on tulnud meile uusi ärdaid palvveid töö toetamiseks ja uute tõeliste väljasaatmiseks. Eriti mõtleme algada uut tööd Kamerunis.

Lõikustänu töö forjanduse tõttu olid 1930. aastal misjonianded suuremad, kui aastal 1929. Aga kui suureks kujunevad nad 1931. aastal? Lõikustänu on meil üks suuremaist tuluaalikaist. Lehed on olnud paljudele tuhandeile suureks õnnistuseks ja kogutud vahenditega on ülalpeetud paljud misjonitõelised. Oleme tveega tänulikud, et meie rahvas on tahtlik osatvõtma sellest jõupingutusest. Töö on küll sagedasti raske ja nõuab enesefalgamist. Kuid need väikesed rahasummad tähendavad palju Sumala asja heaks Afrikas ja Euroopas.

*

„Laetvased olevused ootavad, et töötada ühes inimlikkude tõõrlistadega, aga me ei pane tähele nende ligiolekut.“ E. S. White.

Lõikustänu töö aeg 29. augustist — 11. oktoobrini.
Oled sa juba teinud oma osa?

Minge edasi!

„Edasi, edasi, Siion, mine walguses!“ laulab usklik laulja. Kui palju on tött jelles lauses! Usu teel edasi minna, tähendab Sumala katwa teostada, töditu saatwutada. Sumala rahwas ei asu mitte ainult kaitseisuforras, waid tungib waenlasele peale ja jatab usufindluses oma tödudükäitu taetwase kodumaa poole. Neil on juhiks ja saatjaks Iisraeli wägeiw Kaitseja, kes neid saadab päewal tulejambas ja öösel pilwefambas. See teadmine annab meile jõudu ja julgust, et terwe taetwas on neist huiwitatud ja asub nende poolel.

Kui Iisrael wanasti peale raskeid kogemusi wäljus Egiptusest ja punase mereni jõudis, sai neid kätte Warao sõjavägi. Kindel hufatas näis ähwardawat rahwast: ees Punane meri, kõrwal kõrbe mägedega ja kannul jõulifelt palju tugetwam waenlane. Ahastuses pöörab rahwas Moosese, oma juhi poole, kes omaforda Sehowat appi hüüab. Ming abi oli lähedal. Moosesele saadetud wastus peab kartuse kaotama ja wäljapääsuteed näitama. „Mis ja mu poole kisen-dad? Räägi Iisraeli laste wastu, et nad edasi lähewad.“

Uga kuhu? Meri on ju ees ja waenlane seljataga. Sumalal oli plaan walmis. Ta seisab kõrgemal raskustest ja olufordadest, ning tee aivanes läbi laenetawate merewoogude. Samane peafemistee sai hufatufeks tagaajawale waenlasele.

Siin on meie jaoks suur õpetüff. Maailm on jõudnud wiimase suure kriisi ajajärku, kus Sumala rahwas peab läbi minema kui weewoogudest. Raskused kasvawad. Segadused ja rahutused täidatwad rahwad ja seltskonna kihid.

Majandusline kiiskus suureneb. Usufvastane meeleolu kasvab. Kas peab advent-rahwas julguse kaotama? Kas peab ta aralt seisma jääma, wõi ifegi taganemisele mõtlema hakkama? Ei, Sumalaga pole kaotust!

Nagu wanasti käis Iisand oma rahwast edasi minna. Sündmuste käik areneb edasi; ühes sellega peab kasvama ka Sumala laste usf ja läbielu. Kõige suuremad tödidud on saadud

kõige hädaohlikumatel ja kriitilistel filmawilkudel. Me seisame suure lõikustänu sõjakäigu teerifes. Sellest sõjakäigust on taetwas enam huiwitatud, kui mõnest kuulsast riikidewahelisest sõjast. Oleneb ju selle töö edust ära hingede igawene saatus ja Sumala plaani teostamine maa peal. Kas me mõistame seda? Me arwestame sellega, et inimestel on raha wähe, kitsad majanduslised olufordad, usufvastane meeleolu jne. Uga kas kuuleme ka Sehowa häält: „Minge edasi!“ Me peame küll kiendama Kõigeiwägeiwama poole abi järele, aga me peame ka edasi minema, teadmi-fes, et tödit on meiega.

Snimesed, kes pimeduses, olgu pagana mail tödi ifegi meie rahwa seas, wajatwad ewangeeliumit. Mõileme nende seisuforra üle järele ja järgime oma Wõiduwürstile lahingusse. Wiimaste nädalate jooksul külastajime w. Babienfoga piiriäärseid kochi, kus elatwad wenelased. Me jagajime neile kirjandust ja müüjime lõik. tänu lehti. Nad olid oma waesuse peale waatamata wastutulelikud ja tahtlikud ohwerdama. Nende seisuford ja kõne rääkisid selgesti, et neid peame wiima advent-tõe walgust.

Uudishimulikult ja põnewusega pärisid nad mida tähendab Kristuse tulemine? Kuidas ta tuleb ja missal? Nad ei tea weel, kahjuks, piiblikke põhikõdesid. Sumal aga käisid meid palwetades julgelt edasi minna.

Mitmed õed-wennad on teinud juba häid läbielamisi tänapuufel aastal lõikustänu töõga. Ka ma ife tödin Iisanda abist tunnistust anda. Tema pehmendab südamed ja aiwab meie ees usfjed. Ainult lähme julgelt edasi. Uргу ükski meist töõst eemale jäägu. Kes seda teeb, jääb ka ilma õnnistusest. Esimesel ristikogudufel oli üks süda ja üks meel, ja selle töttu sündisid imed ja tuhanded tulid tõe tundmisele. Samased kogemused on meil, kui me ka kui üks mees Sumala asja eest seisame. Kallid kaaswõitlejad, laseme endid puhastada ja pühitseda. Siis täidab meid usf ja armastus, mis töõidab lõik raskused. Sumal õnnistagu oma rahwast!

E. Mey.

Kas päästa wõi huffuda lasta?

„Lulge alla ja aidate meid!“ kõlajid fõrd Makedonia mehe sõnad.

See maailm on täis hädaohtu — õnnetuifi. Kes meist ei ole neist küll ajalehtedest lugenud, küll ifiklikult pealt waadanud ja weel enam — kes küll meist ei ole ühel ehf teisel kujukul hädaohus olnud. Kuidas tuntakse ennaft siis? Mõit-

leme piifut selle üle. — Ah kui hea tunne wal-dab seda, kui ta teab, et teegi tema saatufega kaasa tunneb. Kui hea on siis teife abi ja ifegi wast selle abi, sellega häil päitwil ei olnudki kõige paremas waheforras.

Kes küll meist waataks külmaivereliselt pealt, kui teegi meie kaasinimestest oleks furma häda-

ohus? Me teeme kõik, et teda aidata. Sa, on isegi juhuseid, mis on maksnud aivitaja enese elu, aga ta südametunnistus ei lubanud teda külmalt pealt vaadata — ta pani ka oma elu taalule.

„Tulge alla ja aidake meid“! — mida sisaldasid need sõnad? Kas ei kosta ka neist sõnust tõsine hüüe abi järele? — Millise abi järele? Miks pidi see abi nii kaugelt tulema — kas ei olnud seal ümbruses küllalt inimesi? Me mõistame — siin on hüüd ühe teise abi järele — elava Sumala järele. Ajalikult surma hädahugust võidid neid nende naabrid aidata, aga seda abi ei võinud nad anda, sest neil enestel puudus see.

Mis peame siin tegema? Kas jääme külmatverelisteks pealtvaatajateks või on meie südame-tunnistusel ka siin sõna öelda? Mõtleme pisut sellele! . . .

Kui meie peaksime kaotama oma elu mingisuguse õnnetuse tagajärjel, aga meie oleme uskunud elavasse Sumalasse, tema lunastustöösse, siis ei ole meie lootus veel kadunud — meid ootab ülestõusmise hommik igatvõttes eluks; aga

mõtleme nendele, kes elavad Sumalat üldse ei tunne — nad surevad — kõik kaotatud. Kas ei ole meie kohus ka selles hädahugus appi tõtata, mis vastu palju tõsisem kui esimene? Tänu Suma'ale, ka siin ei ole külmatverelistelt seistud. Kuulutus elavast Sumalast kõlab juba terives maailmas — aga veel on palju teha. Veel peab nii mõnigi elu ohverdatus saama . . . Ei ole veel kõigile aivitavat kätt pakutud. Paganlikud pealikud teevad kõik omalt poolt, et nende alamale saaks kuulutatud elavat Sumalat. Sierra-Leones, kuhu ka nende ridade kirjutaja teel on, ehitab üks pealik terve küla üles (koolimaja ja 15 onni) ja palus meid, et me saadaks misjonäri seda rahvast õpetama. Tänu Sumalale, ühisel jõul oleme juutunud nende palvetäita, kuid terve rida on vastamata hüüdeid. Mis peame tegema — kas laseme neid ilma abita surra või püüame teha oma osa, et ka nemad võiksid osa saada igatvõttes elust? —

„Kes vaese peale halastab, see laenab Sõhoo-wale . . .“ Õpetuse sõnad 19, 17.

A. Nuta.

Oled fina ümber pöörnud?

„Seepärast parandage meelt ja pöörake ümber, et teie patud võiksid saada ära kustutatud, nõnda et jahutamise ajad tuleksid Issanda palgest.“ Apt. 3, 19.

Et walmistada teed Kristuse esimeseks tulemiseks, Sumal kutsus oma sulaseid, et lasta wlia õiget kuulutust töötuse rahwale. Selle kuulutuse wiis ristija Johannes Sumala kogudusele, kes elas Kristuse esimese tulemise ajal. Mat. 3, 1—3. Nii algab Kristuse ewangeelium sel ajal, kui ta tahtis end oma rahwale ilmutada. Selle kuulutuse pärast on ka Johannes surmatud. Ta kuulutas ümberpöörmisest. Kristus algas tööd jäält, kus Johannes lõpetas. Kristus kuulutas: „Aleg on kätte jõudnud ja Sumala riik on ligi tulnud; parandage meelt ja uskuge armuõpetust.“ Mark. 1, 14. 15. Kogu tema õpetusest läheb läbi see kutsu. Et Kristus oma töö maa peal lõpetas, siis algasid jüngrid jäält, kus ta lõpetas. Nad ütlesid: „Seepärast parandage meelt ja pöörake ümber.“ Apt. 3, 19. See läbielu peab meil kõigil olema. Sellest pole meie teadmisel, lootusel ja ootusel mingit kasu. Ümberpöörmine see on esimene samm Sumala poole. Kristuse läbi peame selle läbielu omaks tegema. „Sa tema nimel pidi kuulutatama meeleparandamist ja pattude andeksandmist kõige rahwa seas.“ Luf. 24, 47. See on mahajäetud teem. Ometi ilma ise enda ümberpööramiseta on teiste ümberpöörmine või-

matu. Mis on ümberpöörmine? Kas pattude tundmine? Ei! Palju inimesi on mitmesugustel aegadel omi patte tunnud ja näinud, kuid pole iialgi ümber pöörnud. 4. Mos. 22, 34. Piileam ütles inglile: „Ma olen pattu teinud.“ Aga ta ei ole iialgi ümber pöörnud ja on hukka saanud Issanda waenlastega. Warao tundis mitu korda oma pattu, kuid ei pöörnud ümber ja uppus Punases meres, 2. Mos. 9, 27; 10, 16. Suudas tundis oma pattu, kuid ei pöörnud mitte ümber, waid poos enda. Mt. 27, 1—3. Felix, maawalitseja, oli wäga hirmunud, tundis oma pattu, kuid ei ole iialgi end ümber pöörnud ega usklike hulka arwatud. Apt. 24, 25.

Ümberpöörmine ei ole mitte pattu tunda. Mis on siis ümberpöörmine? Olla kurb patu pärast? Ei! Paljud inimesed teevad pattu iga päew ja on ka selle üle kurvad. Otsi nii kui see noormees, kes tuli Jeesuse juure ja tahtis teada, mis õige on. Kristus ütles seda temale, aga ta läks kurwalt ära ja elas nagu ennegi. Mat. 19, 22. Meie kuuleme palju inimesi kurvast. Nad ütlesid: Sa, ma olen wäga kurb aga mis võin ma teha? Nad elavad edasi patus. Kui patu järelõus ilmiks tuleb, siis nad isegi nutavad ja on wäga kurvad, et konnatus on nii fuur. See ei ole ümberpöörmine. Mis on siis ümberpöörmine? On see hääde tunnete awaldumine? Ei! Kuningas Agrippas sai wäga hääd tunded ja ta

ütles: Ei puudu palju, et minust saaks ristiinimene, aga ta ei pöörnud iialgi ümber ja on kaduma läinud. Apt. 26, 28. Kord ütles Jeesus ühele mehele, kes palju teadis ja sellele oma lootuse rajas ja ennast oma häädes tunnetes üendas: „Tee seda, siis pead ja elama.“ Luf. 10, 28. Waene Maria ei teadnud, kuidas ta peab aivaldama omi häid tundeid Jeesuse vastu, sellepärast ta osustas Kristusele sööki valmistada, aga warsti kadusid temast hääd tunded ja ta hakkas oma õe ja Jeesuse pääle nurisema. Luf. 10, 38—42.

Umberpöörmine ei tähenda häid tundeid, mida paljud inimesed arwawad ja end petawad. Ei, see pole ümberpöörmine! Mis on ümberpöörmine? Umberpöörmine on: tagasiminef patust tõe juure, kuradi tõdimusest Sumala juure. Sa, see on ümberpöörmine. Mii kaua kui meie käime teist teed ja meil on siiski patu tundmine, ja nimetame pattu patuks, oleme kurtwad ja meil on hääd wõi halwad tunded, ei ole see mingi ümberpöörmine. Meie peame patud maha jätma, üle elama wabastamise kuradi tõdimusest Kristuse

läbi. Sellega on ümberpöörmine seletatud. „Nende filmi lahti tegema, et nemad pimedusest wõitfid pöörata walguse poole ja saatana tõdimusest Sumala poole, et nemad wõitfid pattude andeksandmise saada ja osa nende seas, kes on pühaks tehtud usu läbi minu sisse.“ Apt. 26, 18.

Umberpöörmine tähendab ümber pöördma ja minna teises suunas. Nüüd oleme eemal Sumalast, pöörame ümber ja lähme Sumala juure. Oled sa juba ümber pöörnud? Oled sina usu läbi omast patust lahti? Wõi elad sina weel ainult tundmises? Jeesus tuli meid wabastama, tema nimel peab seda kuulutatama. Need olid Jeesuse esimesed kui ka wiimased sõnad. Mark. 1, 14—15; Luf. 24, 47.

Oled sina ümber pöörnud, oled sina wabanemise Isjanda läbi üle elanud, wõi pead sina ainult mõnesuguseid farraldusi, juhtnööre ja hoiad ennast Sumala foguduses? Sellest ei ole küllalt. Sa pead ümber pöördma. Osi nüüd Isjandat ja pööra ümber. Seda wõib Isjand lasta sinus forda minna.

L. L. Babienko.

Mis ma pean hingamispäewa.

Pühitsege mu hingamise päewi, et nemad oleksid tähets minu ja teie wahel, et teie saate tunda, et mina olen Jehootwa, teie Sumal.“ Hes. 20, 20.

Hingamispäew on näitaja Looja pääle, tunnusmärk elawast Sumalast ning tema jõust ja wäest. Seda märki ei wõi millegi muuga asendada, ja inimesed ei tea ka määrata mingit märki, mis tähendab Sumala pääle. Sest kõik mis inimesed teewad ripub maakohast ja rahwusest ja on kadut. Hingamispäew on kõigjal kõigile ühesugune muutmatu. See päew on looja rahupäew, millele ta annud oma õnnistuse ja pühaduse. See on tema päew — Isjanda päew. 1. Mos. 2, 1—3. Kui juur on ometi nende inimeste eesõigus, kes sel päewal puhkawad Sumala auls. Sellega nad tõendawad, et nad usutwad Sumalat, kes on kõik loonud, ja hingamispäew on sellest mälestusmärk. Pühas kirjjas on mitmesuguseid märke, mis Sumal mitmesuguseks otstarbeks seadnud. Jordani jõest pidi kive wõetama ja alal hoitama, et kui nende lapsed küsitwad, mis kitiwad need on ja mis nad tähendawad, siis neile saaks seletada. Israel on kuitwa jalaga üle Jordani läinud. Need peawad selle fündmuse mälestuseks olema tulewastele põlvedele. Edasi on Isjand käsfinud: „Sa see päew peab teile mälestuseks olema ja teie peate seda pühaks Jehotwale pidama.“ 2. Mos. 12, 14, 21—22. See päew oli paasapäew. Sest sel päewal on Israeli rahwas Egiptusest wälja läinud; see päew pidi neile olema

Egiptuse wangipõlwest wabanemise igawefeks mälestuseks. Kas tahab Isjand seda, et tema töö peale peab mõeldama? Sa! Ta on ühe mälestuse teinud oma imeasjadele. Laul 111, 2—4. Mis on Isjand inimestele käsfinud, mille peale nad peawad mõtlema kui tema imetöö ja loomise mälestusele? „Mõtse hingamise päewa peale, et sa seda pühitised. Kuus päewa pead sa tööd tegema ja kõik oma tegemist tegema. Aga seitsemes päew on hingamise päew Jehootwa sinu Sumalale.“ Mispärast seitsemes nädalapäew? Wasutus järgneb: „Sest kuue päewaga on Jehootwa taewa ja maa teinud, mere ja kõik, mis nende sees on, ja ta hingas seitsemendamal päewal, seepärast õnnistas Jehootwa hingamise päewa ja pühitised teda.“ 2. Mos. 20, 8—11. Seitomes nädalapäew, hingamispäew on Sumala loomistöö mälestus ja ühtlasi pühituse märk, millest üksti ei saa Isjandat näha, Hes. 20, 12; 14. Hingamispäew on ühendusmärk Sumala ja tema rahwa wahel ka nüüd, sest ei ole teist loojat ja loomistöö on weel alles.

Apostlid kui nad tahtsid paganaid õpetada õiget Sumalat tundma, siis nad juhtisid alati tähelepanu loomisele. „Sumal, kes maailma on teinud ja kõik, mis seal sees, seefinane, et tema taewa ja maa Isjand on.“ Apt. 17, 23, 24. „Kuulutame teile armuõpetust, et teie lühjest asjust peate pöörama elatwa Sumala poole, kes on teinud taewa ja maa ja mere ja kõik, mis nende sees on.“ Apt. 14, 15. Hingamispäew, iga

nädala feitsmes nädalapäev, on Jumala poolt määratud, et selle Jumala pääle, kes on Looja, mõelda. Nendele kes dieti usklikud uskudes Loojat, on ka hingamispäev püha, mida Looja oma mälestuseks teinud ja määranud.

Itka ja jälle on rahvas õige Jumala unustanud, on teinud endale mitmesugused ebajumalad ja neid kumardanud. „Hoia, et sa mitte Sehoovad, oma Jumalat ära ei unusta, kui sa ei pea tema käsku ja ta kohtuseadusi ja ta seadmisi.“

5. Moos. 8, 11. Müüd on paljud Jumala unustanud, sest waenlastele on forda läinud paljude inimeste südames õige Jumala mälestust muuta, millest tuleb ka kõik kurjus maailmas. Kui neil ei olnud enam Jumalat meeles, siis Jumal laskis neil kõik paha teha. Rom. 1, 28—32.

Tänapäev inimesed ei usu loomist, nad ei usu Jumala väge, mis meid pühitseb, sel on

hingamispäev, feitsmes nädalapäev, märgiks. Ei ole ime, miks waenlane hingamispäeva on ära kaotanud ja teise sellega asendanud. Paljud ütlevad, et esimene nädalapäev on Jeesuse Kristuse mälestuseks. Ei, seda ei ole Jeesus seadnud, vaid inimesed. Jeesus on ühe mälestuse endale määranud. Ta võttis leiva murdis ja andis oma jüngritele ja seltsamal kombel võttis ka karika õeldes: See on minu ihu ja veri, föbge ja jooge sellest. Ja nii mitu forda kui teie seda teete, tehke minu mälestuseks. Luf. 22, 17—19; 1. Kor. 11, 24. Uga inimesed on ka selle muutnud ja sellele teise tähenduse annud, millest Jeesus kunagi ei ole rääkinud. Nii elab see maailm muudetud Jumala käskude järele.

Tuleme ja austame Sehoovad oma Loojat ja peame tema mälestust pühaks! Jef. 66, 22—23.
L. L. Babilento.

Oma Jumalaga fargan ma üle müüri.

Saul 18,30.

II. Surfetviis.

Ma olen Jumalale tänulik ja rõõmus, et võin teile kirjutada. Te olete juba palju kuulnud ja lugenud meie tulevast noorte kongressist ja Lätii-Gesti laulupühast 1932. aastal. Tõesti, mida rohkem me sellele mõtleme ja selleks töötame, seda rohkem see meid waimustab. Me oleme kõik wendunud, et noorte kongress ja laulupüha osutub meile suureks õnnistuseks. Kogemusest teame, et see noorte koosolek meid kui noori adventkuulutusel kinnitab, meile üleilmilises organisatsioonis kindlamat ühendust annab ja üks-teisele ligemale toob, et töötada siis ühiselt selles suures ülesandes, noorte Issandale võitmisel terwes maailmas.

See õnnistuskas kokkutulemine liigneb. Praegust seisawad aga meie ees ettevalmistustööd. Müüd peetakse selleks jaotatud piirkondades lauluhariurusi, kuhu lauljad ümbrusest tulevad kogu iga kuu. Elaw töö Lätis on nõudnud abiks veel teise foorijuhji, kes on piirkondade fooridele abiks nende õppimisel. Kuid kõik need kulud on nõudnud foorikassa asutamist. Kust peame aga sinna wahendeid saama? Peame meie kui noored selle küsimuse ees hirmu tundma, mis on üles võetud Issanda töö edendamiseks? Ei! Taatwet on walmis oma Jumalaga üle müüri fargama. Saul 18,30. Kas me ei peaks Jumalaga ette võtma suuri asju, et Temalt oodata suuri asju Tema riigi edendamiseks? Jeesus ütleb, et me ei pea muretsema ning juhij meie tähelepanu lindudele, et peakime neilt õppima. Tõesti Jumal hoolitseb nende eest ning annab nelle toiduse. Kuid see ei tähenda, et Jumal taewaft neile tõidu

fuhu raputab. 'Ei! waid nad peawad otfima. Üks Soome wanafõna ütleb:

Jumal annab põllud, kuid ei anna atru;
Jumal annab allikad, kuid ei anna ämbreid;
Jumal annab lehmad, kuid ei anna lüpsifuid;
Jumal annab lina, kuid ei anna kangast:
Ise oma jõuga peab tegutsema,
Ise oma meeltega looma,
Ise oma peaga mõtlema, peab igaüks siin maa peal.

Jumal tahab meid aidata, Ta on seda wõtanud; eriti siis, kui me oleme tegetwad Tema töös. Ta annab meile selleks kõik wahendid ja wabaduse ning noorte jõu ja energia; me peame ainult walmis olema Temaga usus töötama. Plaan on tehtud ja uniooni nõutogu poolt wastu võetud, kus muuseas on ettenähtud, et foorikassa koosneb järgmistest allikatest:

- 1) Annetused laulupüha heaks,
- 2) Kohalikud noorte koosolekute fissetulekud,
- 3) Noorte kirjandusmüügi fissetulekud.
(Noorte kirjandusmüügi eesmärk Gestis on 1000 fr.)

Need on allikad, kust me peame wahendeid saama kongressi ja eriti laulupüha forraldamiseks. Meie kui hulk noori võime Jumala abiga palju teha. Gestis on noorte eesmärgiks, et iga noor selle ettevalmistuse aja jookkul ära müüb kirjandust 12 krooni eest. Meil on suur usaldus Jumalale ja teile armjad noored, et me igaüks isiklikult

saabutame oma eesmärgi ja feeläbi ka üldeesmärgile jõuame, mis võimaldab meile katvateid laulupüha läbituimist. Palvetage selle ettevõtte

pärast, paluge usu Jumalalt sellesse töösse, siis saame tunda Jumala imelikku abi kõigil meie teedel!

Balti Uniooni noortele.

Te olete alati meil mees, armsad noored; alati mõtleme teile ning tahame suureks ja tähtsaks teha seda ülesannet, mis Isand on teile usaldanud. Isand ütleb: „Teie olete maailma valgus.“ Keegi ei suuda nõnda valgusada tui teie, minu armsad. Maailma tatab nüüd niisugune pimedus, nagu seda kunagi pole olnud. Teie aga on Isand annud ewangeeliumi valguse, teie ei ole pimeduse waid valguse lapsed. Kõikide silmad on pöördunud teie peale ning inimesed panevad teid tähele kõigil teie teedel. Te olete wiimase jumalarahwa õied, seepärast andke enestest ainult magusat lõhna. Urge armastage midagi ilmalikku, sest see on kõik kadu ja petlik: see püsib ainult lühike aeg ning siis see rõõm muutub igaweseks waluts. Põgenege selle kõige eest ja olge Seesuse järelejäijad. Teil on hoopis teistsugune ülesanne, kui teistel noortel: te olete Kristuse igawese riigi kodanikud. Sinnapoole olgu juhitud ka teie sammud.

Nüüd seisawad teie ees ka noorte kongressi lauluharjutused ja ettevalmistused sellesse otsustarbeks. Koguge raha kirjandusmuuigi läbi ning olge kokkuvõetlikud kõige, milles iganes võite. Teil on kaunis rohkesti weel aega, siit terve aasta seisab teie ees, kuid tarwitage seda aega õieti ära ettevalmistusteks ning teh'e oma südames otus oia võita sellest noorte koosolekust mis arapeetakse Riias 1932 aastal. Tõesti see koosolek otutub auliseks, sest see on laulupüha, ja mis võid ilusamat olla kui laulmine. See koosolek peab selles teenima, et meie noori rohkem fiduda wiimaseaja kuulutusega ja ühtmeelt luua meie reisul Kristuse riigi poole.

Wennad, sellel lajub koosoleku eest hoolitsemise vastutus, annavad teile tarvilised teated ja juhatused. Tulge kõik, plaanitsege juba nüüd Isand õnnistab teid kui ka teie ettevõtet!

E. E. Babiento.

Kalendriuuendamine.

Suurem hulk meie liikmeid on wiist küll juba ajalehe weergude kaudu tutawat uue kalendrireformiga ehk uuendusega, mida katvatakse teostada lähemal ajal. Meile, kes pole jõudnud weel füüveneda sellesse, olgu fiin järgmised read seletuseks.

Suba peaaegu ühe inimpõlwe festel on märgatud rahwa seas püüdeid parandada praegust kaheteistkümnne kuulist nõnda nimetatud Gregorianuse kalendrit. Mitmed äritingonnad awaldasid footwi et kalender tuleks ümber korraldada nõnda, et see äriüuetele paremini wastaks. Nad ütlevad, et praegu makswusel olev kalender oma muuallikude päetwade arwuga (28 kuni 31 p. kuus) põhjustada äriüuete tabelite kokkuseadmisel mitmesuguseid raskusi äriüuete.

Suba 1921. aastal omas kalendriuuenduse liikumine niisuguse mõju, et rahwastwaheline kaubanduskoda Londonis palus Rahwasteliitu sellele küsimusele lähemale afuda.

Rahwasteliit wõttis 1923. aastal asja käfile ja nimetas selle küsimuse läbiuurimiseks alamkomisjoni. Sellejärele, kui see komisjon uuenduse ettepanekud oli läbiuurinud, esines ta 1926. aastal Rahwasteliidus aruandega. Komisjon esines ühtlasi ettepanekuga, et selle üle otjustami-

sega peaks nõnda kaua wiitwitama, kuni kõik riigid ühikult sellega jõuaksid tutwuneda, wõttes arwote põhjuseid mis selle uuenduse kas poolt wõid wastu kõnelewad.

Rahwasteliidu sekretär saatis siis kõikidele riigitwalitustele üleskutte, et need asjaga põhjalikumalt tutwunemiseks igas riigis sellekohase komisjoni waliffsid. Rahwasteliit kutsus siis nende komisjonide ettepanekul kokku rahwastwahelise konwerentssi, kus wõiks asja üle täpsemale selgusele jõuda.

Pea kõik maailma riigid wõtsid selle ettepaneku wastu ja saatsid oma selles walitud komisjonide otused Rahwasteliidule. Rahwasteliit kutsus selle järele kokku kalendriuuenduse konwerentssi, kus jällegi küsimust kõigekülgselt harutati. Sessel konwerentstil oiid ka meie sekkorralduse poolt wennad E. H. Christian ja A. Marxwell. Neil esines sääl hää juhuse kõikide riikide esitajate ees tõest tunnistust anda.

Kõik seni küsimuse alla tulnud muutmise plaanid, nii mitmesugused kui nad ka oma ette on, põhjeneswad põhimõttel, et aasta peab koosnema 52 nädalast ja et aasta 365. päew peab olema „blanko“ (tühi) päew, mis ühegi nädala ega kuu juure ei kuulu ja mida eraldi peetakse.

See aasta 365. päev nihutas seni aasta alguspäeva ifka ühele järgnevale nädalapäevale. Kalendri uuendusel tahetasse selle ühe päeva eraldamisega see „pähe“ kõrvaldada. Seeläbi saaks iga kuu esimene päev ühele ja samale päevale kindlaksmääratud ja sellega ühes kõik päevad nii nädalas kui kuus oleksid alati ühel ja seljamaal kuupäeval. Siis oleks kalender igal aastal täiesti ühefugune. Nii algaks siis, kui uuendatud kalender oma eraldatud päevaga 1933. aastal maksma hakkaks, aasta pühapäevaga ja lõpeks laupäevaga, ja 1934. aasta algaks jällegi pühapäevaga. Et aga nüüd see blankopäev ehk aastast eraldatud päev ei ole maffew nädalapäevana, siis nihkub see päev paigalt. Tõelikult aga pühitsetakse siis 1934. aastal pühapäeva esmaspäeval, ja senine laupäev ehk hingamisepäev oleks siis ühel reedel, 1935. aastal oleks see neljapäeval, 1936. aastal oleks see kefnädalal ja n. e. Teiste sõnadega kalendri uuendus ajaks segamini nädalapäevade senise õige aja, nagu see meile antud piiblis. Waata 1. Moos. r. 1.

Kalendrimuutmise wastu on seni protesteerinud ainult juudid, seitsemenda-päeva adventistid ja seitsemenda-päeva baptistid. Teised kõik waikivad weel.

Mis tooks kalendri muutmise adventrahvale? Kindlasti raskusi kõigil aladel. Seit nädala keskel oleks hingamisepäeval tööst wabaks saamine palju suuremate raskustega seotud kui nädala lõpul. Sellepärast peame omalt poolt kõik, mis ilial tõimalik, tegema, et selle uuenduse läbitoomist taistada.

Meie ei tea millega see kalendri muumise püüd lõpeb — igatahes see sünnib nii, kuidas Sumal seda lasseb minna. Ühte teame aga prohwteliku sõna alusel, et pühapäeva ja hingamisepäeva küsimus saab wiimasel ajal kõige tähtsamaks üleilmseks küsimuseks.

Rasutame seda juhust tõe lewitamiseks, et kõige maailma tähelepanu saaks Sumala sõnas ettekuulutatud sündmuste pääle juhitud ja nõnda weel paljud tõe walguse leiaksid.

Hingamisepäeva kooli õppetükkide jaotus.

12. õppetükk, 19. septembril.

Kohtuhoidlikkus.

I. Inimese keha Sumala püha tempel.

1. Inimene on Sumala omadus loomise ja lunastamise läbi. Kui oma keha, Püha Waimu templi, walitsejal on inimesel suur wastutus.

2. Kristus tahab, et wõtame wastu Tema lunastuse ja siis Temale järgides terweks saame keha ja waimu poolest.

3. Lunastatud inimene loobub patust ja tarwitab oma jõudu Sumala auks.

II. Aeg ja meie wastutus.

1. Maailmale on aeg raha. Adventustlikule peaks see aga palju enam olema, sest ta on jumalik warandus, mis meile on usaldatud jumalariigi ülesehitamiseks.

III. Meie talendid ja nende tarvitamine.

1. Umberpööramata inimene tarwitab oma andeid isiklikuks otstarbeks; wale tarvitamise läbi saadawad nad temale suuremalt jaolt kahju.

2. Kristlane annab oma wahendid ja anded taewasesse panka ning saab kind kõrgeid protsente.

3. Ahnel rikkal ei ole oma suurele warandusele waatamata kunagi küllalt ja alati puudub tal rahu. Omakasupüüdmatal häätelijal on alati ja ta on õnnelik.

IV. Aruandmine kätteusaldatud warandusest.

1. Ära unusta kunagi oma Isandat, waid mõtle, et kõik tuleb temalt. (Õps. 10,22.)

2. Sumal andis meile kõigile annid, mitte et me neid ainult tarwitame, waid et me neid tarvitamise läbi ka suurendame.

13. õppetükk, 26. septembril.

Aufartus.

I. Üksnes Sumalale au.

1. Kapellikus tänulikkuses ja aufartuses on usklik oma taewase Isaga ühendatud.

2. Sumala walitsemine looduses, Tema andeksandew armastus ja isalik hoolitsemine kutsuwad meid üles aufartusele ja tõnulikkusele.

3. Seepärast austame Sumalat:

- a) hingamisepäeva pidades ja
- b) Tema püha koda austades,
- c) ei tarwita Tema nime kurjasti,
- d) kitleme Tema sõnast,
- e) austame Tema teenreid.

II. Meie ülespidamine Sumala ligiolekul.

1. Igal pool, kus Sumal aivaldab oma ligiolekut, on „püha maa“.

2. Seal peame olema waikselt ja aufartlikult Sumala ees.

3. Sumal on ka seal, kus kaks ehk kolm Tema nimel foos on.

III. Meie südame igatsus.

1. Sumala poole pöördunud süda leiab ainult seal rahu, kus Sumal on ja kus Tema sõna kuulatakse.

IV. Sumalafartuse õnnistused.

1. Kõige suuremad õnnistused on töötatud neile, kes Sumalat kõigest südamest kardavad ja armastavad.

2. Nende vastutustunne suureneb, kuna nad ebaõigest tegevusest tagasi kohkutavad.

Teateid meie konverentfist.

(Lõpp.)

12. otsus — misjonikool.

Et meie tööliste väljaõpetamine misjonikoolis on suure tähtsusega ja et ka perekonna-elu vajab kristlikku kasvatust, siis soovitame:

a) meie noori minna misjonikooli;

b) et perekonnas tähtis on elada läbi kristliku kasvatuse põhimõtted ja hingamispäewa tõe, siis soovitame, et lapsed hingamispäewadel kooliskäimiseft wabastatakse.

Märkus: Laste wabastamise küsimuse lahendamiseks waliti komisjon, kuhu kuuluvad liikmetena järgmised isikud: Ed. Mey, Ed. Mägi ja M. Bärengrub.

13. otsus — sõdurite teenistuse kohustustest wabastamine hingamispäewil.

Et Sumala sõna põhimõtete läbielamine tarwilik on igas elu olukorras, kuid et see eriti raske on kaitsewäes, siis soovitame:

a) et liidu juhatus astuks jamme walitjuse ees, et sõdurid, kes on meie koguduste liikmed, wabastatakse teenistuskohuste täitmisest hingamispäewadel ja

b) et selle läbiwiimiseks walitakse komisjon, kuhu kuuluvad liikmetena: Ed. Mey, Ed. Mägi ja M. Bärengrub.

14. otsus — misjonitöö usinus.

Et koguduste tulidus on suure tähtsusega jumalariigi töö tegemises, siis soovitame:

a) et see kogudus, kes misjonitöös kõige suuremat hoolust wäljendab, omab rändusimushinnana nahakõites piibli, ja

b) et see piibel möödunud aasta töö eest antakse Lapa kogudusele;

c) kogudus, kes kolm aastat järgimööda kirjanduselewitamises püüib esimesel kohal, omab piibli jäädawalt.

Peale märkuste ja läbirääkimiste wõttis liidu täiskogu ettepanud otsused ühel häälel vastu.

Gelseiswa konverentfi-aasta ametnikud ja töölised.

Liidu täiskogu walis käesolewaks konverentfi-aastaks järgmised ametnikud ja töölised:

Liidu esimees — Ed. Mey;

kassapidaja ja kirjatoimetaja — M. Saks;
osakondade sekretär ja protokollikirjutaja — M. Sabraf;

kirjandusosakonna juhataja — M. Bärengrub;

kirjanduslao kirjutaja — S. Pilt;

meie ajakirjade wastutaw toimetaja — M. Bärengrub;

abitoimetaja — Ed. Mägi;

kolportööride juht — M. Tõnisson.

Liidu nõukogu:

Ed. Mey, M. Sabraf, M. Aug, M. Bärengrub, R. Murd, M. Midri ja G. Ruuseoks.

Arwenõukogu.

Joh. Eller, M. Jansen ja G. Reiner.

Kirjandusnõukogu:

Ed. Mey, Ed. Mägi, M. Bärengrub, L. Niffar ja M. Tõnisson.

Korrespondendid:

P. Alweiss, M. Tõnisson, M. Sabraf, Joh. Wilba, C. Rosenberg, S. Pilt, S. Karu ja J. Daniel.

Sisseõnnistatud jutlustajad:

Ed. Mey, L. Niffar, Ed. Mägi, M. Mement, M. Aug ja M. Bärengrub.

Evangelistid:

J. Daniel, Joh. Wilba ja S. Karu.

Piiblitöölised:

C. Rosenberg, M. Sabraf, M. Tõnisson ja M. Saks.

Kolportöörid —

alalised:

M. Reimann, M. Rosinsky, L. Talsen, M. Mikas, C. Sunapuu, R. Laugasküll, L. Raagner, L. Moon, Ed. Koppel, Th. Feldmann, S. Käba.

Proowi:

H. Weide, Ed. Feldmann, J. Mey, M. Puusner, H. Soidorf, W. Taar, Fr. Sketshus ja L. Jansen.

Wäljaandja: „G. P. Ahto. R. Eesti Siit“. Tellimised kui ka rahasaadetused saata Mary Saks'ale Merepuiestee 14-a., Tallinnas. **Wastutaw toimetaja:** M. Bärengrub, Merepuiestee 14-a., Tallinnas. **Abitoimetaja:** E. Mägi.